

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ-ДИЗАЙНЕРІВ В СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ

Інтерактивне навчання набуває поширення в Україні, зокрема підготовку студентів-дизайнерів у закладах вищої освіти України можливо реалізовувати через систему дистанційного навчання, яке виступає у якості складової частини освіти, з нормативно-правовою базою, організаційно-оформленою структурою, кадровим, системним, матеріально-технічним та фінансовим забезпеченням.

Запровадження передових освітніх технологій та введення їх в організаційне русло закладів вищої освіти, теле-університетів, тьютерських та інформаційних центрів, дозволяє в умовах системної кризи й різкого обмеження фінансових ресурсів, отримувати належну освіту і здобуваючи фахову підготовку.

Актуалізація дистанційного навчання в умовах сучасної інформатизації суспільства розглянута в працях Н. Кокорева, В. Овсянникова, М. Свєшнікова.

Дистанційне навчання розглядається науковцями як форма організації освіти, коли студенти віддалені від викладача у просторі і часі, але можуть підтримувати діалог за допомогою засобів комунікації [1]. Надання доступу до навчальних матеріалів, рекомендацій щодо роботи з ними відбувається у зручному місці та у зручний час. Це дозволяє знизити кількість аудиторних занять у загальному навантаженні студента і звільнити час для більш активної самостійної роботи, забезпечити індивідуалізацію навчання. Така організація процесу навчання припускає дещо інший підхід до навчання, зокрема: самостійність пошуку, аналізу, систематизації та узагальнення інформації, самоорганізацію й самоконтроль [2, с. 202-205].

Дистанційне навчання – це така форма організації навчального процесу та педагогічна технологія, основою якої є керована самостійна робота студентів та широке застосування у навчанні сучасних інформаційно-комунікаційних технологій [4, с. 200]. Основною метою дистанційного навчання студентів-дизайнерів є виховання творчої особистості, яка має бажання і здатність до спілкування, навчання та самоосвіти для подальшої реалізації своїх мистецьких амбіцій.

Виходячи з цього, дистанційне навчання має низку переваг у порівнянні з традиційним навчанням: передові освітні технології, доступність джерел інформації, індивідуалізація навчання, зручна система консультування, демократичні стосунки між студентом і викладачем, зручний графік та місце роботи [4, с. 205].

Впровадження дистанційної форми навчання в процес підготовки студентів-дизайнерів можливо урізноманітнювати за допомогою наступних дистанційних взаємодій [1]:

- *веб-заняття*, або дистанційні лекції, конференції, семінари, ділові ігри, творчі роботи, практикуми та інші форми навчальних занять, що проводяться за допомогою засобів телекомунікацій та інших можливостей інтернету;

- *чат-заняття*, які проводяться синхронно, коли викладач та студенти мають одночасний доступ до чату;

- *теле-конференції*, що проводяться, на основі списків розсилки з використанням електронної пошти.

Впровадження дистанційних технологій у навчальний процес спрямоване на глибше розуміння навчального матеріалу; формування таких компетенцій як: комунікативні (безпосереднє спілкування за допомогою засобів мережі), інформаційні (пошук інформації з різних джерел та можливість її критичного осмислення), самоосвіти (вміння навчатись самостійно) [5, с. 193].

Окрім того, дистанційне навчання виконує формування у студентів системного типу орієнтування в сфері дизайну, зв'язки та закономірності дизайну. Це надає можливість студентам аналізувати конкретні завдання та будувати їх з точки зору основних законів та правил дизайну. По-друге, організація самостійного дослідницького навчання, яке здійснюється крізь діяльність з новим складним дизайн-об'єктом в якому викладач представлений у навчанні неявно – через зміст відібраних або спеціально розроблених їм навчальних об'єктів та ситуацій.

Список використаних джерел

1. Дистанційна освіта в сучасній освітній діяльності / Освітній портал [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.osvita.org.ua/articles/30.html/>. – Назва з екрана.
2. Долинський Є.В. Дистанційне навчання – одна з прогресивних форм підготовки фахівців / Є.В. Долинський // Теоретичні питання культури, освіти та виховання: Збірник наукових праць. Вип.42 / За заг. ред. проф. Матвієнко О.В. – К.: Вид. центр КНЛУ, 2010. – С. 202-207.
3. Прусак В.Ф. Організаційно-педагогічні засади підготовки майбутніх дизайнерів у вищих навчальних закладах України: автореф. дис... канд. пед. наук: 13.00.04 / В.Ф. Прусак. – Вінниця, 2006. – 20 с.
4. Осадчий В.В. Сучасні тенденції використання інформаційних технологій у навчальному процесі вищої педагогічної школи / В.В. Осадчий // Педагогічний процес: теорія і практика : Збірник наук. праць. – К. : Видавництво П/П «ЕКМО», 2009. – Вип. 2. – С. 190-207.
5. Трофімчук В. Психолого-педагогічні аспекти вивчення курсу «технічний дизайн» майбутніми вчителями технологій / Володимир Трофімчук // Професійне становлення особистості: проблеми і перспективи : матеріали IV міжнародної науково-практичної конференції. – Хмельницький, 2011. – С. 191-196.